

REAALI Poiss

Nr 162 | Märts 2019

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

TERE, HEA KOOLIPERE!

Nagu ikka, on taas kord märkamatult kevad kohale hiilinud ja lõpuks ometi on see pime ja kõle aeg möödas. Nendega koos loodetavasti ka suusatunnid. Üheteistkümnendikele võib önnne soovida: gümnaasiumi selgroog ehk kurikuulus uurimistöö on murtud ja läbi. Nüüd ootavad ees juba uued väljakutsed. Kindlasti nõudis uurimistöö omajagu ohvreid, kuid midagi ületamatut selle tegemises vähemalt isiklikust kogemusest rääkides polnud. Asi on kättevõtmises. Lõppude lõpuks teame kõik, et vingume selle üle rohkem aega, kui kirjatükki reaalselt kirjutame. Kümnendikel soovitan sellele sirge seljaga vastu astuda ja hirmsatel kuulujuttudel end mitte heidutada lasta.

Ka üheksandikel on selle kevade kõige pingelisem periood möödas, sest ühiskatsed on nüüdseks tehtud. Loodame, et meie tulevased rebased tegid arvestatava

soorituse ja retsinädalal saame nende üle vaid uhkust tunda. Kuid sinnani on veel pikk tee: umbes kaks kuud tihedat koolitööd on veel ees ja suvi on alles meie kõigi unistustes.

Esimest korda gümnaasiumis olles hakkasid ka meie, üheteistkümnendike jaoks asjad lõppema: enne vaheaega lõppesid meie kohustuslikud geograafiakursused, varsti on lõppemas ka keemia, seejärel muusika. Olgugi et ma just ei nautinud õp Karu Moodle kodutöid ja hetkel ei naudi ma keemias moolarvutusi reaktsioonivõrrandi alusel, siis veidi kurb on ikka, kui need ained läbi saavad, sest mõistad, et mingi etapi lõpp elus hakkab aina lähemale jõudma. Ja varsti tuleb hakata tegema valikuid, mis saab edasi.

Arvan, et sel teemal oskavad juba paremini kaasa rääkida meie kallid abiturientid,

kellel kohe-kohe päriselt ongi lõpp käes. Ülikoolide trill-trall, 100 päeva ball, tutipäev ja lõpukell on märkideks, et kohe ongi kõik. Kindlasti on selles kõiges killuke kurbust, kuid ka kuhjaga ootusärevust ja põnevust. Omalt poolt soovin teile, abiturientid, kindlaid otsuseid ja kuulake oma südant!

Ilusat kevadet

-Kirke

ARMSAD REAALIKAD!

Ja ongi märtsikuu käes. Päevad muutuvad pikemaks, ilmad soojemaks ning tuju paremaks. Hommikul kooli minnes ei pea enam pimesi iga mätta otsa koperdama ning pärast koolipäeva lõppu on võimalik saada veidikenegi rohkem D-vitamiini. Kahjuks ei tähenda veel kevade algus lõõgastumist ja looderdamist. Viimased jõupingutused on alles ees. Eks kevad ongi kurikuulus oma eksamite, uurimistööde, olümpiaadide ja sisseastumiskatsete tõttu.

Kuid ärge laske probleemidel ja ettenägematutel olukordadel end jalust lüüa. Nagu ütles Delacroix: "Pea püsti ja barrikaadidele!" Üritage jääda optimistlikuks ning võite kindlad olla, et peale rasket ja kurnavat tööd võit tulemata jää.

Jõudu ja jaksu oma ideede elluviimisel!

-Sofia Markson

2			3		7			5
	5				6			
	7		2			6		8
	8				1	9		
		6	8		5	3		
		5	4				6	
5		1			3		8	
			1				4	
7			5		2			9

		3	7		9		2	1
					6		7	8
	1				4	9		
			6				9	3
	8						6	
3	2				7			
		8	5				1	
6	9		1					
2	7		4		3	8		

Sisukord

- 2

Toimetaja & presidendi veerg
- 3

Eesti keel
- 4-5

Kliimamanifest & Taani luule
- 6-7

Vilistlased
- 8-9

Kultuur
- 10-11

Ajakirjandus & Meemid
- 12

Muusika
- 13

Luule
- 14

Ristsõna
- 15

Küsitlus & Vuntsid

KEELEKASTET KRISTJAN JAAK PETERSONI SÜNNIPÄEVAKS!

Nicolas Lotman
135B

Tähistame emakeelekuud ja -aastat, kõigele keelelisele keeratakse üha tuure peale ning meedia kingib sellele rohkem kajastust. Kõik, kes me vähegi asjast huvitume, rabeleme paaniliselt, et keel aina areneks, sest hai, kes ei uju, upub. Aga jumal hoidku selle eest(!), et ta kuidagi valesti areneks – eemale anglitsismid, ptüi parusski!

Üldine suund on täiesti õige – kohmakad ja pikad vormid suupäraseks ja koduseks. Viimase aja vastete seas leidub üsna toreid mõtteid¹, näiteks emotikon on tujukuju, sotsiaalmeedia some, Powerpoint'i esitus aga seinakõne. Uusi sõnu tuleb kodustada enne, kui võõrkeelne tsitaatsõna meie

kõnekultuuriruumis tähistatava koha sada protsenti hõivab. Võõrkeelsed sõnad kolisevad emakeelseis lauseis nagu elegant portselanipoes ehkki vahel juhtub, et kaiguvad lehmakellana pärast Šostakovitši sümfooniast².

Keel ajab alati maailma taga, maailm teiseb kärmelt ja meie üritame seda kuidagi väljendada ning kuna kõigis meis Aavikut ega Vilmsit pole, lähevad internetis kulutulena käibele anglitsismid ning interneti ja kõnekeele vahel seina ei ole. Siis hakkavad keelemeistrid värskete sõnadega tulekahju kustutama, sageli juhtub aga, et enne vastutavate organiteni jõudmist on väljend juba üleelne või kinnistunud. Inglise keele vastu argielus võideldes võib inimene ruttu väiklaseks muutuda ja sõpru nii ei võida, seega palun, lugeja, ole ise mõistlik.

Kuid on veel üks ja ehk isegi laiem murekoht. Keskmise keelekasutaja sõnavara aheneb – ja aheneb NII palju, et teisest otsast ronib juba inglise keel appi. Väljakutse: mitu sünonüümi oskad nimetada sõnale „suur”? Kui pähe tuleb alla viie, siis löö karistuseks sys lahti

(toon välja mõned huvitavamad: koblakas, jõletu, ränk, põhjatu). Nüüd aga küsin: „Miks Sa neid ei kasuta?” Argivestlustes tuleb alailma kirjeldada midagi „suurena”, lase variatsioonid käiku! Neid näiteid ületarbitud sõnadest on veel.³

Sünonüümide tundmine rikastab keelt tohutult. Isiklik kirkastumishetk saabus, lüües lahti Eduard Vilde „Mäeküla piimamehe”. Nüüdisaegses kirjanduses napib nõnda mahlakaid kirjeldusi, aga kas jätkub üdini arusaajaidki? Valdur Mikita ongi sunnitud nentima: „Ma isegi imestan, kui vähe on meil kirjutatud keelemängulist luulet, ma loodan, et see vajakajäämine saab lähimal ajal likvideeritud.”⁴ Tabavad sõnamängud puudutavad ning jäävad meelde, ajurakkudes tekivad värsked seosed sõnumi ning sõna vahel. Krõbedad sünonüümid avardavad kordades mitmemõttelisuse võimalusi tekstis.

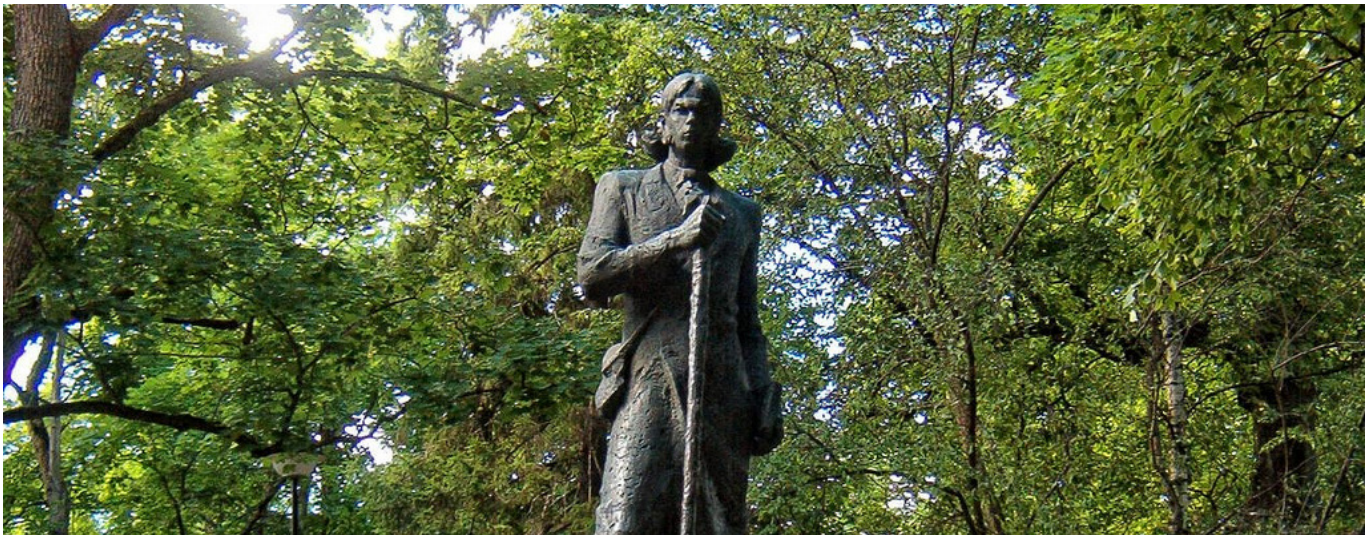
Tõrvakarva toones maamuna maalimine tüütab kähku ära, sestap tuvastagem sünkjad laigud enne, kui must värv valdab. Igaüks ei pea olema võrdne Vildegale, aga ometi tuleb tunda oma emakeelt. Laskem keelele hea maitsta!

¹Õpetajate lehe veebileht (15.03.19) Eesti lapsed leiutasid võistlusel uusi sõnu

²vt “Green Book” (2018)

³vt lisa Valner Valme (08.03.19) rubriik “Keelele tuleb kasuks”, Sirp

⁴OP+ (14.03.19)

Kristjan Jaak Petersoni ausammas Tartus

Allikas: Jordi Escuer

KLIIMAMANIFEST TALLINNA REAALKOOLI JUHT- JA ÕPILASKONNALE

Gregor Pihlak 135B

Karikatuur: Heleen Ojasalu 136A

Sissejuhatus: kliimastreik ja sellega seonduv

15. märtsil toimus esimest korda ülemaailmne kliimastreik, millest ka Reaalkooli õpilased meelsasti ja õigusega osa võtsid. Miks streik toimus, mis on selle liikumise eesmärk ja mida saame meie oma koolis kliimamuutuste vastu ära teha?

Streik toimus reedel kell 10–12, samal ajal kui minu klassil oli kaks kirjanduse tundi, kuid loomulikult polnud streigi eesmärk kahe koolitunni globaalne ülelaskmine. Hoopis suurem idee oli teadvustada juhtivatele poliitikutele, et noored üle maailma on mures planeedi tuleviku pärast ja selle säilimiseks peab midagi muutuma. YouthStrike4Climate'i üks eestvedajaid, kliimaaktivist ja Nobeli rahuauhinna laureaat Greta Thunberg on öelnud: „Miks

peaksin õppima tuleviku jaoks, mida enam varsti isegi pole, kui keegi ei tee midagi, et päästa seda tulevikku?“

Kasutan võimalust pöörduda õp Anu Kella poole. Streigi mõte on rahulolematuse väljendamine. Pärast läbikukkunud läbirääkimisi (pean silmas Nicolas Lotmani, 2018. aasta REKi presidendikandidaadi püstitatud keskkonnateemasid) on ainus võimalus oma meelsust avaldada töökohalt/ koolitunnist lahkudes ning on loomulik, et selle eest oleme „ära teeninud“ ühe või kaks põhjustet puudumist. Kurb, et meie klassil juhtus sel ajal olema meie lemmiktund – kirjandus.

Kliima pidev muutumine on FAKT. Siinkohal on oluline sõnakasutus, sest tegu on kliima muutumisega, mitte kliima soojenemisega, sest mul jääks oma kahe käe-jala sõrmedest-varvastest puudu, kui hakkaksin üle lugema paadunud ekreite, lamemaalaseid ja lihtsalt idioote, kes vaatavad surmtõsiselt silma ja ütlevad, et kliima soojenemine on väljamõeldis, sest

USA-s on olnud viimasel kahel aastal rekordilised külmad. Oh, jah! (pisar)

Mis põhjustab või kiirendab kliimamuutusi?

Arvatakse, et kliima peabki muutuma, kuid praegune tempo on liiga kiire ja just selles tempo kiirenemises ongi valdavalt süüdi inimtegevus. Peamiseks süüdlaseks peetakse nn kasvuhoone efekti, mis seisneb üsna lihtsas keemias ja füüsikas. Planeet Maa peegeldab soojust ja kui seda soojust miskipärast enam peegeldada ei saa ning see meie atmosfääri kinni jääb, siis meie planeet soojeneb. Peamised sellised gaasid, mis üsna hästi soojust atmosfääris hoiavad, on metaan

(N₂O) ja süsihappegaas (CO₂ – kõiki paiskab õhku inimene oma igapäevaste tegevustega: autoga koolisõit, tarbimine ja sellest tulenev prügi teke, toiduks tarbitavad hiigelpuuvuoonetest pärit puu- ja köögiviljad jne.

Mida kliimamuutus endaga kaasa võib tuua? Teadlased on üsna ühel meelel, et üks kindel tagajärg on ekstreemsemad ilmastikuolud, mida kõike saame juba näha. Orkaanid on üha sagedasemad ja üha võimsamad, talved pikemad ja külmemad, suved soojemad, põuad levinumad, pooluste sulamisest tulenev tõusev veetase ohustab suurt osa maailma suurimatest linnadest ja nii edasi.

Mida aga saame meie, reaallikad, ära teha selleks, et planeedist Maa jaguks ka meie lastele ja lastelastele? Siin on üksnes mõningad asjad ilmatuma pikast loetelust, mida tuleb järgida, et tulevik oleks rohelisem, taevast sinisem ja meie kodu, planeet Maa, õnnelik!

KLIIMAMANIFEST TALLINNA REAALKOOLI JUHT- JA ÕPILASKONNALE. MIDA SOOVIME KOOLIS MUUTA SELLEKS, ET TÄRKAKS TAAS LOOTUS PAREMA TULEVIKU POOLE LIIKUMISEKS:

1. SOOVIME NÄHA, ET TALLINNA REAALKOOLI PUHVETIST KAOKSID KILEKOTID, MIS TULEB ASENDADA EMAKESE MAA SÕBRALIKE ASENDAJATEGA, NÄITEKS TEKITADA LOODUSSÕBRALIK NÕUDE TAASKASUTUSSÜSTEEM, KUS PÄRAST KASUTAMIST EI SATU TALDRIK PRÜGIKASTI, VAID LÄHEB RINGIGA PUHVETISSE TAGASI;

2. 11. KLASSI UURIMISTÖÖ JUHENDI KOHUSTUSLIK VÄLJAPRINTIMINE TULEB KAOTADA – MEIL ON KÕIGIL SILMAD-KÕRVAD

PEAS JA SAAME PDF-I SUUREPÄRASELT LOETUD;

3. LUBADA UURIMISTÖÖ PRINTIMINE KAHEPOOLSENA, SEST PABER ON PUIT, PUIT ON PUU, PUU ON METS JA METS ON MEIE HAPNIK, MILLETAME ELADA EI SAA;

4. ALUSTADA SUUREMAL MÄÄRAL PRÜGI SORTIMIST KOOLI KORIDORIDES, PEALE TAARA TEKITADA KOHT BIOLAGUNEVALE, PABERILE JA PLASTILE;

5. SÜSTEEM, MILLE ALUSEKSON TÖÖLEHTEDE PRINTIMINE, ON MÄÄRATUD HUKULE. SEE PEAB MUUTUMA, LIKUDA TULEB DIGIÖPPE SUUNAS, ALGATUSEKS KASUTADA VÕIMALUSE KORRAL DIGIKESKKONDI;

6. IGASSE KLASSIRUUMI TULEB LEIDA VÕIMALUS ÜHE TAIME PAIGUTAMISEKS, MILLE EEST KANNAKSID HOOLT ÕPILASED;

7. ÕPILASTE TULEB JUBA

VARASES EAS ÕPETADA, MILLES SEISNEB KLIIMA MUUTUMINE, KAOTADA TULEB ARUSAAM, ET TEGU ON VÄLJAMÕELDISEGA, PROPAGEERIMA PEAB LOODUSSÕBRALIKKU SUHTUMIST MAAILMA;

8. KOOLIMAJA VALGUSTAMINE VÕIKS OLLA REGULEERITUD, NÄITEKS TULEKS VÕTTA KASUTUSELE LIIKUMISANDURID, TÕHJAS KORIDORIS LAMBI PÕLETAMINE ON EBAVAJALIK;

9. TALLINNA REAALKOOL PEAKS OLEMA TALLINNA LINNA PROJEKTKOOL, KUS HAKATAKSE KATSETAMA ROHELISELE ENERGIALE ÜLEMINEKUT!

LOODAME, ET NII JUHTKOND KUI KA ÕPILASED MÕISTAVAD, KUI OLULINE ON SEE, KUIDAS MEIE IGA PÄEV TARBIME JA ELAME. AINULT KOOS SAAME OMA KODU PÄÄSTA.

Tallinnas 20. märtsil 2019. aastal. 13

Rahvas, hooligem loodusest!

Allikas: Küljendaja erakogu

TAANI LUULET

Nicolas Lotman
135B

Koduigatsus

Hans Christian Andersen 1830

Ses madal-kitsas kambris õhtu eel kõik vaikne, aga rinnus põleb leek
Mul võimas iha painab kõiki meeli:
soov koju minna mängib hingekeelil.
Jah, olen mees, kuid silmis pisarad,
sest süda teab, siin pole isamaa.
Kui avanud end mulle kunstiaas on,
kirk igatseda lõkkele lööb taas kord.
Laul, iga muusika, mis südant riivab,
uut hoogu annab kibe-magus piinal.
Kuid kodu siin ei või ma leida eal –
kus kodu pole, mina olen seal.
Näen rohetavat orgu, mets nii haljas,
sees tunne, mida ei saa öelda välja.
Merd mühavat ja ehapuna nähes
soov surra tungib igatsusest pähe.
Ei! Surma mitte, oma kodu ihkan,
kuid valjult nime sel ei öelda tihka.

Luuletus pärineb 1830. aastast ehk taanlaste rahvusliku ärkamisaja kümnendi algusest. Tegemist on ühe vähesest eesti keelde tõlgitud Hans Christian Andersen luuletusega, kuigi ta on neid kirjutanud üle tuhande. Tõlge valmis taani päeva puhul 28. märtsiks. Suuremahuliselt tema luulet meie andmetel pole ilmunud ei eesti ega inglise keeles. Täna südamest kõiki, kes panustasid tõlkeprotsessi, teist oli palju abi! 14

USUTLUS VILISTLASTEGA. II OSA

Margareta Päts
135B

Kirke Kaur
135B

Kui eelmises lehes saite lugeda meie vilistlaste Karl-Martin Sinijärve ja Märt Karmo tegemiste kohta, siis seekord toome teieni intervjuud eelkõige muusikuna tuntud Erich Kriegeriga, Taxify rajaja Markus Villiguga ning luuletaja Jürgen Roostega. Põnevad lugemist!

Markus Villig

Allikas: Slush

Markus Villig meenutab heldimusega värvikaid pidusid ja Andres Taltsi

Seoses Reaalkooliga meenuvad Markusele kõige paramini matemaatikatunnid legendaarse ja armastatud õpetaja Andres Taltsiga. “Nimelt käis meil kontrolltööde tegemine klassis aja peale ja kes kõige kiiremini valmis sai, võitis,” paljastab edukas ärimees kooliaegseid telgitaguseid. “Päris hea tunne oli, kui sain vahel töö 20 minutiga tehtud ja võitsin,” ütleb Markus muheledes.

Pingsa õppetöö kõrvalt ei puudunud ka rajud ja meeleolukad peod lennukaaslaste seltsis, kus juhtus nii mõndagi. Markuse sõnul sai kolme gümnaasiumiaasta jooksul rohkelt prallesid maha peetud. Ja mis seal salata, kui pauguvad šampused, tunnevad ka inimesed end märksa vabamalt. “Tänu nendele on mul ka täna oma lennukaaslaste seast väga häid sõpru, kellega iganädalaselt suhtlen,” täpsustab Markus ja ütleb, et tal on selle üle väga hea meel.

Ülikoolitee jäi üüriseks, kuid see-eest andis Reaal põhilise

Praegu eduka ärimehena maailma vallutav Markus paljastab koolilehele, et pärast Reaalkooli lõpetamist ta ülikooli eriti ei jõudnudki. “Enamik mu nii-öelda kooliharidusest ongi Reaalist saadud ja see, kus hetkel olen, on kindlasti suuresti mõjutatud Reaalist.”

Eelkõige väärtustab Markus loogilist ja kriitilist mõtlemist, mille ta meie oma armsate kooliseinte vahelt kaasa võttis. “Ei tasu kõike uskuda, mida räägitakse, vaid pigem tuleb oma peaga mõelda ja aru saada, mis on õige, mis vale,” jagab mees nippe.

Kuhu kadus hinnaline koolisõrmus?

Erich Krieger

Allikas: Erakogu

Küll aga ei paista mingil põhjusel Markuse sõrmes koolisõrmust. Ometigi on ju viimane gümnaasistide seas palavalt armastatud ja kui kord sõrmus sõrmes, siis naljalt sellest loobuma ei kiputa. “Kahjuks kaotas selle juba aasta tagasi ära,” nendib Markus kahetsusega. “Eks peangi täna siis uue tellima,” sõnas Markus Reali Poisile.

Markus Villig on ettevõtja ja ta asutas 2013. aastal taksoplatvormi Taxify. 2017. aasta novembri seisuga tegutseb Taxify 20 riigis ja +30 linnas Euroopas, Aafrikas, Lähis-Idas ja Kesk-Ameerikas. Markus Villig kuulutati 2016. aasta nooreks ettevõtjaks.

Erich Kriegeri südames on tema kallid klassijuhatajal kindel koht

Erichi koolitee Reaalkooli paksude ja väärivate seinte vahel algas 9. klassiga. Koolitee algus ei kulgenud aga sugugi libedalt. “Minu klass oli juba välja kujunenud, mistõttu oli alguses raske kohaneda,” nendib muusik.

Suhtlushimuline ja heas tujus Erich ei pidanud aga sugugi kaua ootama. “Peagi leidsin endale kaaslast, kellega koos muusikat hakkasime tegema – Are Jaama, Rein Salme ja Priit Aava.”

Ilmselt aitas melomaanide teekonnale kaasa ka muusika tolleaegne menukus. Kuigi

Erichi sõnul oli ta pigem humanitaaria poole kalduv, siis on mees meie armsale koolile äärmiselt tänulik, et kool hoidis teda humaansena. “Tegelikult aitas kogu see realism olla selles humanuses,” räägib Erich.

Head suhted on aga kogu eluks ja täpselt nii tunneb ka Erich, kelle sõnutsi andis kool talle eluks kaasa vahvad sellid. “See on uskumatu, et erinevad erialad, inimesed, mõttemaailmad ja süsteemid saavad kõik selles kasvatuses kokku,” sõnab südametemurdjast andekas mees.

Üle ja ümber ei saa ka klassijuhatajast Öie Tümanokist, kellel on pillimehe südames oma kindel koht. “Suur kummardus tema ees. Ta oli fantastiline õpetaja! Mul on kuidagi vedanud, et kõik minu klassijuhatajad on olnud matemaatikaõpetajad, kuigi minu elu on läinud hoopis teises suunas. Hoolimata sellest ma tänan neid, et nad panid mind mõtlema,” võtab Erich rõõmsameelselt aastakümnete tagused soojad mälestused kokku.

Erich Krieger on muusik. 2017. aastal ilmus ka Eesti kullafondi sarjast Erich Krieger kolmikplaat.

Jürgen Rooste: mingi realistide-vaheline side on olemas, olen seda elus tundnud

Jürgen pihib Reali Poisile, et tema ilusaim hetk koolipäevil oli keskkoolis. Nimelt oli noor ja uljas Jürgen armunud temast aasta nooremasse tüdrukusse. “Me ei suhelnud veel, aga tal oli vaja mulle midagi öelda või midagi rääkida ja ta tuli mind minu klassi otsima,” meenutab luuletaja meeldejäätvat hetke.

“Ma olin selline imelik friik ja nohik ja kuulasin valet muusikat ja kõike muud. Järsku jäi terve klass vait, ma veel istusin kuskil taga pool ja ta pidi üle terve klassi kõndima – see on nagu ilus jah,” mõtleb Jürgen heldimusega möödunud aegadele tagasi.

Üldiselt on kooliaja meenutamine Jürgenile raske ja painav teema. Läbi sai elatud nii mõndagi ja oli ka verisemaid hetki. “Ma tegelen mälu küsimustega ja tegelen kirjutamisega igapäevaselt ja ma olen kooli kohta väga palju meelde tuletanud, välja mõelnud ja nii edasi,” paljastab Jürgen koolilehele.

Jürgen Rooste

Allikas: Öhtuleht

Reaalkool – metallist ja kangast läbipõimitud kett

Jürgeni sõnul pole väga paljud nendest mälestustest üldse head. “Põhikool oli meie ajal õudne aeg. 1990. aastatel oli väga palju koolivägivalda ja kiusamist. Kui ma nüüd mõtlen, siis sageli tulevad mulle väga vastikud, väiksemad ja suuremad ning vahel isegi verised situatsioonid ette,” räägib mees avameelselt.

Jürgen võrdleb Reaalkooli metallist ja kangast läbipõimitud ketiga. “Vaata, see kett siin koosneb metallist ja kangast. See on nagu läbipõimitud. Sa ei saa teda enam peaaegu eraldada. Seda saaks suhteliselt piinarikka tööga teha. Samamoodi on Reaalkool minu elus ja minu peas põimunud selliseks kahest, kolmest, neljast erinevast materjalist kangaks, mida ei saa lahti võtta. Seal on kõik halb, kõik kole, kõik natuke pidulik ja ülev ja kõik natuke naeruväärne, kõik, mis on seotud armumiste ja armastustega,” ütleb Jürgen.

Üldiselt on see Jürgeni jaoks selline punutis, selline veider maailm, mis on äraspidine ja mida ta ei oska öelda. “Kõik hea ja kuri on siin koos,” võtab Jürgen asja kokku.

Kõik vastupidi “õigele” realistile

Jürgeni sõnul ei kujutaks ta ette, et oleks tulnud kuskilt mujalt. “Olen teinud elus kõik vastupidi sellele, mida realist peaks tegema või mida ta peaks endaga kaasas kandma. Olen liikunud peaaegu, et vastuoolu. Arvan, et sain siit täpselt õige tõuke,” nentis mees.

“Ma poleks see, kes olen, kui ma poleks siit

pärit. Armastan seda kooli, põhikooliaeg oli küll jube, aga mingil hetkel leppisin sellega. Tegelikult olen väga rõõmus ja uhke, et neid inimesi tunnen.”

Jürgen räägib ka seda, et teiste realistidega kohtumine maailma eripaigus on vahva. Selles on tema sõnul mingi soe äratundmisrõõm. Isegi siis, kui omavahel pole suheldud või suured sõbrad oldud. “Mina olen alati teisi aidanud ja alati on mind aidatud.”

Ikka ja jälle mainivad inimesed, et reaalikaks olemine avab uksi ja ilutsev sõrmus võib osutuda kasulikuks nii mõneski olukorras. “See mingi realistide-vaheline side on olemas, seda olen ma elus tundnud, vähemasti olukordades, millest ma ei saa kõneleda,” räägib Jürgen koolilehele. “Ei, ma ei mõtle korruptiivseid situatioone,” ütleb Jürgen muheledes ja lisab, et need on “väga inimlikud ja isiklikud situatsioonid.”

Jürgen loodab südamest, et Reaalkoolist tuleb varsti ka veel mõni peaminister. “Ma tean, üks oli, see oli minu klassivend,” ütleb Jürgen muheledes ja vihjab ilmselgelt Taavi Rõivasele. “Ükskord ajakirjanikud küsisid minult, kas me koolis suhtlesime. Tuli välja, et me kuskil 3-4 korda rääkisime üksteisega võib-olla pikemalt juttu, aga üldiselt ma suhtlesin palju imelikumate tüüpidega,” teeb kirjanik asja selgeks.

ARVUSTUS | “TÕDE JA ÕIGUS” - TÕELINE KUNST KINOLAVAL

//////////

Erik Joonatan Tepp 137A

Foto: Õhtuleht

Imeline, kaunis, Hollywoodi tasemel, tõeline filmikunst – “Tõde ja õigust” on juba enne selle linastumist kiidetud ette ja taha. Kas filmilinatele maandus tõesti uus “Mandariinide” tasemel film või on see kõigest suur kriitikute kokkumäng?

Mul oli õnn olla Sõpruse kino ühel esilinastusel, kus rääkisid ka filmitegijad ise. Huvitav fakt oli, et tegelikult ei pidanudki “Tõde ja õigus” olema režissöör Tanel Toomi esimene täispikk film. Tal oli kavas üks teine projekt, aga kuna selle filmi võtted lükkusid aina edasi, ei jäänud midagi muud üle, kui hakata pihta “Tõe ja õigusega”.

Tanel Toom ütles, et filmi tegemisel rõhuti pigem tegelastele ja nendevahelistele suhetele kui ajastu autentsusele ning tõetruudusele. Näitlejad käisid küll põllutöömuuseumis, et õppida, kuidas künda või külvata, aga raske on paari kuuga seda edasi anda samal viisil nagu inimene, kes on teinud seda kogu elu. Kriitikud on siiski nurisenud paari detaili üle töötegemises. Film on aga pigem draama kui ajalooline dokumentaal ja mind isiklikult võimalikud väikesed vead töötegemise tehnikas ei häirinud.

Kindlasti teab enamik eestlasi lugu, mille põhjal see linateos tehtud on. Film on raamatuga sarnane ja arvan, et see on hea.

Tihti peitub raamatu järgi tehtud filmidega murekoht selles, et stsenaaristid üritavad luua midagi täiesti uut, ent tulemus on selgelt nõrgem kui algne teos ega meeldi vaatajatele. “Tõde ja õigus” teeb enda looga õigesti: algmaterjal on väga tugev ja seda pole üritatud muuta.

Iga võte näeb välja lummavalt ilus. Kaunis on taevas ning veetlev on maa. Meeldiv on ka Vargamäe algne sooderohkus ja selle kadumine. Võtted on väga professionaalsed ning operaatoritöö on meisterlik. Eesti filmides on tegelikult harva vaja kurta operaatoritöö üle. Võib vist tõdeda, et ressursside puudulikkus suurendab loovust.

Hästi on mängitud ka värvidega. Eesti linateostes kipub olema probleem, et kõik on oi kui pime ja pool aega ei näe midagi – nagu vahiks musta seina. Esiteks on kogu see film heledam võrreldes näiteks “Põrgu Jaani” või “Novembriga”, palju rohkem on kaadreid päise päeva ajal. See annab võimaluse tekitada värvikombinatsioone rohkematest varjunditest. Teiseks on ka õistel kaadritel toimuv väga hästi näha. Süinge tunne tekib kujutatava mõjul, mitte sellepärast, et näed vaid üht musta laiku. Tehnilise poole pealt on ainult üks häda, mille soovin esile tuua. Mõnes stseenis on tähelepanelikumal vaatamisel märgata, et tegemist on rohelisel ekraanil filmituga. Vähemalt minul tekkis selline tunne. Ja see toob inimest veidi filmi meeleolust välja.

“Tõde ja õigus” toob eesti filmimaastikule ühed kõige mitmekülgsamad, sügavamad

ja üldiselt väga head tegelased. Iga inimene, isegi koer, täidab filmis oma rolli lummavalt. Ükski isik pole ebavajalik. Nagu Tanel Toomgi väitis, on tõesti pandud väga suurt rõhku just tegelastele. Kõigil on oma koht. Kõrvaltegelased pole Vargamäel või külas pelgalt seal olemise pärast, vaid sellepärast, et nad tõesti kuuluvad sinna. Neil on teatud roll, mille nad täitma peavad ja seda nad ka teevad.

Peategelased on tõesti peamised tegelased suure algustähena. Mul ei meenu ühtki tegelast, kes mulle ei meeldinud. Enim paneb mind imestama näitlejameisterlikkus. Eestis on head näitlejad ja see film tõestab seda jällegi. Kõige rohkem pean kiitma Priit Võigemasti ja seda, kuidas ta suutis hädisest vanamehest hirmuäratavalt nupuka karakteri välja mängida.

Linateoses parim osa on vaieldamatult tegelaste omavahelised suhted. Filmi lõpuks on pilt peas esialgu väga kompleksne ja seosetu, meenutades tahvlit mõrvamüsteeriumi uurija toas, kus jooned liiguvad risti-rästi üksikute piltide vahel ning millestki aru ei saa. Kogu minnes ja end välja magades hakkavad need jooned teravnema ja siis samm-sammult muutub kõik aina selgemaks ja briljantsemaks. Andrese ja Pearu vastasseis pole vaid nendevaheline tüli, selle tõttu kannatab ka mõlema pere. Kõrtsis istuvad mehed saavad küll nalja, aga pideva kohtuskäimise pärast on Andrese ja Pearu nimed kurikuulsad, mõlema talumaa saab kannatada ning pere ülalpidamine on raskem. See oli nii vaid kahe tegelasega. Kujutage

nüüd ette, kui neid tegelasi on kümmekond. Nüüd kujutage ette, kui te kõigist neist seostest aru saate ja see kõik on hästi mängitud. Tekib tunne, nagu elakski Vargamäel. Naljalt seda muljet-mõtet peast ära ei saa.

Mul on vaid üks kana kitkuda: see film oli kuidagi liiga depressiivne. Üks halb asi peale teist tekitab sellise lootusetuse tunde. Tekib tunne, nagu tahaks iga

lollisti tehtud asja kohe appi parandama tormata. Ma võin kõlada idiootselt, aga eriti lõpu poole oli mul tahe midagi lõbusat filmi vahele panna. Isegi Pearu vembud olid nii kurvastavad, sest neil olid suured tagajärjed. Mulle tundub, et raamat ise polnud nii kurb. *Aga kuna film ongi draama, peab selle suhtes vähem kriitiline olema.*

“Tõde ja õigus” on senini minu meelest aasta parim film, kuigi aasta veel eriti

kaugele jõudnud pole. Julgen ka väita, et üks parimaid filme kolme-nelja aasta jooksul. Kindlasti on linateos Eesti filmimaastiku kungaste otsas. Nimetada seda nüüd oma absoluutsete lemmikute hulka oleks vast liialdus, kuid kindlasti on see oma meisterliku näitlejatööga ning perfektsusele lähedase õhkkonnaga filmiajaloo omal kohal.

9/10

KUNST ON PLAHVATUS

//////////

Kristjan Baikov 134C

Fotod: Veiko Somelar

Teisipäeval, 12. märtsil 2019 avati Vaba Loomingu kursuse raames Kullo Lastegaleriis näitus. Käisin näituse avamisel ja küsisin kahelt tugevalt noormehelt (nendeks on minu klassivennad Kaspar ja Karl Gregor 134.c-st) paar küsimust. Antud artiklit võib võtta kui promo antud kursusele (mida tegelikult pole vaja teha, sest kohad lähevad igal sügisel niigi paari minutiga täis) või katsena saada sind Kullo Lastegaleriisse antud näitust vaatama.

1. Kuidas kursusest teada said?

Kaspar Kalle: Kursusest sain teada vilistlaste kaudu, kes tugevalt kiitsid kursust ning panid ka mind seda kursust valima.

Karl Gregor Baumann: Kursusest sain teada lehelt, mis jagatakse kõikidele gümnasistidele kooli alguses. Seal on ka kirjas kõik valikkursused, kuhu huvilised end registreerida saavad. Muidugi olid enne registreerimist liikvel ka jutud. :)

Näitus Kullo Lastegaleriis

2. Kas see üllatas sind kuidagi?

KK: See üllatas mind selle kursuse vabaduse poolest. Tunnid olid töökad ja akadeemilised, aga samas püsis vaba ja rahulik õhkkond ning õpetaja ja õpilaste vahel ei olnud pingeid. **KGB:** Kursus üllatas mind siis, kui ta päriselt pihta hakkas. Ja positiivselt. Samuti üllatas mind asjaolu, et ma üldse antud kursusele jõudsin, sest n-ö konkurents kohtade pärast on tihe.

3. Mis oli su lemmiktegevus?

KK: Minu jaoks oli lemmiktegevus stencil-tehnika tund Von Bombiga, kes tuli ja näitas, kuidas tänavakunsti tehakse ning mis on tuntud teoste tagamaad.

KGB: Lemmikuks tegevuseks oli minul isiklikult stencil töötuba, mida tuli meile tegema tänavakunstnik von Bomb. Töötuba oli just eriti huvitav oma unikaalsuse ja lihtsuse poolest. Kui šabloon on välja lõigatud, kulub vaid mõni minut, et oma disain paberile panna.

4. Mida arvad näitusest/selle ideest?

KK: K o g u näitusega kaasnev protsess oli äärmiselt huvitav. Kõigepealt tööde valimine, siis nende ülespanek kohapeal,

kuraatori mängimine ning lõpuks näituse avamine. Väga huvitav ja loominguiline uus kogemus.

KGB: Minu arvates sai näitus väga vinge. Ülespanek oli raske, kuid tasus end lõpuks ära. Töid on palju ning nad on väga erinevad, kõigil on midagi vaadata. Kajastatud on erinevate inimeste visioonid ning erinevad tehnikad. Samuti oli tore see, et näitusele sai tuua tunniväliselt valminud töid, mis annavad näitusele ilmet juurde. Kindlasti soovitan kõigil näitust kaema minna.

5. Mida soovitaksid tulevastele kursustlastele?

KK: Ma innustan tulevase kursuslasi võtma nendest tundidest kõik, mis võtta annab, ning teha igat tööd hingega, sest nii tuleb tõesti välja sinu enda vaba looming, mida aasta lõpus teistele demonstreerida.

KGB: Tulevastel kursustlastel või pigem kursuse huvilistel soovitaksin end varakult registreerimiseks valmis seada – kohad täituvad minutitega. Samuti tuleb valmis panna loominguline vaim ning hea tuju. Kursuse tunnid toimuvad küll 9. ja 10. tunni ajal, kuid on alati ilusaks ja lõbusaks lõpetuseks raskele päevale. Kui arvad, et sa ei oska joonistada, siis kursusel saad sa teada, et tegelikkus on hoopis teistsugune.

MIKS AJAKIRJANDUS LOOB NARRATIIVE

René Piik
134A

13. märtsil avaldas Postimees Vilja Kiisleri intervjuu Ruuben Kaalepiga. Loo pealkirjas tundsin ära selle, mis mind nii eesti- kui ka ingliskeelses ajakirjanduses enim häirib: lugeja tarbeks lihtsustatakse ühiskonda ja selle liikmeid, paigutatakse nad mingile teljele ja antakse hinnang, mida lugeja peaks antud liikmest, nähtusest või muust sellisest arvama. (“Ruuben Kaalep saates “Otse Postimehest”: rassism on minu jaoks sisutühi sõimusõna”, pealkiri Postimehes 13.03.2019)

Kaalepi seisukoht “rassism on minu jaoks sisutühi sõimusõna” võeti mugavalt kontekstist välja ning jäeti mulje, nagu räägiks ta institutsioonilisest rassismist, et rassism kui nähtus oleks tema arvates sisutühi. Intervjuus avab ta hoopis oma arusaama sellest sõnast endast. Ta leiab, et vasakpoolsed kasutavad sõna rassism kohtades, kus see pole asjakohane, et laimata oma vastast ja jätta neist halvem mulje. Kaalep on ära tabanud, et ka vasakpoolsed kasutavad erinevaid demagoogiavõtteid rahva poolehoidu võitmiseks, ning seepärast ei oma tema jaoks sõna rassism enam tähendust.

Meenub muinasjutt karjusest, kes kutsus nalja pärast küla kokku, aga siis, kui hunt päriselt karjas oli, ei uskunud teda enam keegi. Süüdi selles loos on karjus, mitte küla, ning analoogselt lasub siin vastutus vasakul leeril. (Õigemini leeri neil liikmetel, kes nalja pärast küla kokku kutsuvad, aga mida enam vasakpoolseid sellele tasemele langevad, seda kergem on jätta mulje, justkui oleks taoline käitumine omane kõigile.)

Iseasi on muidugi see, mida EKRE noorteliikumise esimees rassismist kui

rassidiskrimineerimisest arvab. Kas ta usub rasside ebavõrdsusesse? Eesti kontekstis on tegu üsna mõttetu küsimusega, sest meil lihtsalt pole piisavalt eri rasside esindajaid, kuid analoogia võiks tuua näiteks eesti ja vene rahvusest inimestega, kus venelaste rahvuse baasil halvemini kohtlemine võib teatud tingimustes EKRE retoorikas esineda. See on taunimist väärt.

Tõde ja õigus ajakirjanduses

Postimees kui üks Eesti suurimaid uudisteagentuure võiks olla piisavalt aus lugejate ja iseenda vastu, et hoida oma toodang ideoloogiliselt võimalikult puhas. “Me ei või kunagi kindlad olla, et arvamus, mida me püüame lämmatada, on vale; ja kui me selles ka kindlad oleme, on selle lämmatamine ikkagi kuritöö,” kirjutas John Stuart Mill (“Vabadusest”, 1859). See põhimõte, mis on viimased poolteist sajandit ajakirjandust saatnud, kipub pahatihti meelest minema. Ajakirjanduse ülesanne on pakkuda inimesele võimalikult sõltumatut, kuid omaenese ekslikkusest teadlikku ning selle võrra kohandatud ülevaadet maailmast. Seda on vaja demokraatliku õigluskontseptsiooni püsimiseks, räägitakse ju ajakirjandusest kui jäljandast lahus võimust.

Ajakirjanduse probleem, nagu ka paljud ühiskonna probleemid laiemalt, johtub kapitalismist. Nii nagu inimesele ja selle toodangule omistatakse väärtus kapitalis, nii ka ajakirjandusele. Selle paratamatu kõrvalnäht on aga kallutus, omaenese ekslikkuse eitamine, laim ja valetamine, sest peale rahalise vääringu pole ajakirjandusel *de facto* midagi.

Uudisteagentuure ei huvita tõde ega õigus. Usk ajakirjanduse sõltumatusse on järjekordne ideoloogia, millest inimesed jumalajärgsel ajastul lohutust otsivad. Alles siis hoidutakse valetamisest, kui see peaks ettevõttele kahju tooma, tõe väänamises endas ei nähta aga midagi halba. Nii satuvadki ajalehtede kaantele pealkirjad, mis kannavad endas suurimat tulu kapitalis, mitte utilitaristlikku kasu ajakirjanduse funktsioonis.

Paratamatult maksab ajalehe väljastamine

raha, olgu siis digitaalselt või paberi peale trükituna. Inimesed peavad tegema selle nimel tööd ja tööle antakse väärtus loodud kapitali näol. Ajakirjanduse väärtus seisneb aga selles, et ta tasakaalustab olemasolevaid jõustruktuure ning pakub kodanikele võimalikult objektiivset ülevaadet ühiskondliku leppe osapoolte mõistlikkusest oma ülesannete täitmisel. Ajakirjanduse väärtus pole üheselt seotud selle loodud kapitali väärtusega.

Mõistlikkus ja ratsionaalsus

John Rawls käsitleb demokraatliku ühiskonna kodanikke vabade ja võrdsete ning ühteaegu nii mõistlike kui ka ratsionaalsetena (“Õiglus kui ausameelsus: taasesitus”, 2001). Kodanike mõistlikkuse ja ratsionaalsuse vaheline konflikt on oluline, sest selles selgub teine probleem ajakirjanduse funktsiooni täitmisel. “Terve mõistus peab mõistlikkust – ent ratsionaalsust üldiselt mitte – moraalse tundlikkusega seotud moraaliideeks,” kirjutab Rawls. Näiteks võib äriees otsustada soodsates turutingimustes tõsta toote hinda, sest see rahuldab tema ratsionaalsust ja tõstab kasumi määra, kuid on vastuolus mõistlikkusega pakkuda kodanikele teenuseid võimalikult odavalt. Samuti võib mõne suurriigi jaoks olla ratsionaalne kasutada oma poliitilist jõudu teiste, vähema võimuga riikide mõjutamiseks, isegi kui see ei põhine ilmtingimata ausatest koostöötingimustest kinni pidamise mõistlikkusel.

Keskmine uudisteagentuur tegutseb eelkõige ratsionaalselt. Nende jaoks on tähtis kasum, mida teenitakse reklaamidelt ja müüdnud väljaannetelt. Ausaid koostöötingimusi tagavate printsiipide austamine, mõistlikkus, jääb tagaplaanile, sest ratsionaalne otsus oma jõupositsiooni ära kasutada ja pakkuda inimestele nende maailmapildiga ühtivaid uudiseid trumpab selle üle.

Jumalajärgsel ajastul, millest kirjutab Nietzsche, otsivad inimesed alateadlikult asendust narratiivile kõikvõimsast Jumalast. Mõned leiavad elu mõtte teadusest, mõned rahvuslusest, mõned neomarksistlikust protestist opresseerivate

jõustruktuuride vastu. Ajakirjandus on leidnud siinkohal oma niši, pakkudes inimestele uudiseid, lugusid igapäevaelust, arvamus ja arvustusi, mis kinnistavad lugejale, et just tema suhkruasendaja on kõige tervislikum. Mõistlik oleks suunata inimesi suhkruast lahti ütlema, aga ratsionaalne on asendada üks sõltuvust tekitav aine teisega.

Rahvusringhääling lahendab osaliselt selle probleemi, sest rahastus on neile tagatud igal juhul, kuid kerge kallutus jääb kindlustatult alles. Seda kahel põhjusel. Esiteks, sest uudiseid kirjutavad

inimesed, kes ei suuda olla täies ulatuses sõltumatud. Alateadlikult peidavad nad oma maailmavaate teksti läbi küsimuste, mida poliitikutele ja ekspertidele esitatakse, ning sõnade, mida vastuste esitamisel kasutatakse. Nii paistavad avalikkuse seisukohad avalikult rahastatud uudisteagentuuride loomest läbi. Teiseks, sest tegu pole riigist sõltumatult tegutseva äriga. Eestis see õnneks nii pole, aga vähegi kompromiteerituma demokraatiaga riikides (mida leidub ka Euroopa Liidus) ning ammugi autoritaarsetes riikides on rahvusringhääling valitseva korra sõnumitooja.

Ajakirjandusel on oma praegusel kujul mitmeid probleeme, mis takistavad sel realiseerimast oma täit funktsiooni ühiskonna ausas ja õiglases toimimises. Nende probleemide lahendamiseks saab üks meie aja suurimaid katsumusi, kui soovime jõuda õiglase, stabiilse ja auväärsse riigini. Ajakirjandusele kui sellisele võiks leida ka alternatiivi, mis täidab algselt sellele määratud funktsioone, kuid ratta uuesti leiutamine ei pruugi olla kõige efektiivsem lähenemisviis. **P**

GERDO HOST'IB MEEMIARVUSTUST

Gerdo Germann
137C

Vaadates meie igakuist lehte, on aru saada, et Reaali Poissist puuduvad meemid. Siin on siis märtsikuus populaarsust kogunud meemid ja minu lemmikud.

“Viska oma Vanse väljakutse”

Hinnang: 6/10

2. märtsil postitati Twitterisse video, kus üks mees viskas mitu korda oma Vanse õhku ja need kukkusid iga kord

põrandale, tald ees. Reaalkoolile omaselt peab ka füüsikaline selgitus olema, tald on võrreldes pealmise osaga nii palju raskem, et kui papu kukub külje peale, siis gravitatsiooni tõttu keerab toss ennast õigetpidi tagasi. Proovisime järele ja ikka ei ole 100% tõenäosus, et kukub tald põranda vastu. Mitu korda kukkusid Vansid tagurpidi maha ja jäid ka nii. Proovige siis kodus järele, kui teil on Vansid, ja tundke ennast kaasaegsetena.

“Esitluse meemid”

Hinnang: 8/10

Hiljuti on hakanud populaarsust koguma esitluse meemid, mille kõige kuulsam näide on “Lisa Simpsoni esitlus”. Meem pärineb Simpsonite 12. hooaja episoodist “Bye, Bye, Nerdy”, kus Lisa teeb esitluse kiusamise kohta läbi aegade. Aga juurde

on tulnud *photoshop*-itud Donald Trump, “Spidermani esitlus” ja “Double D faktide raamat”.

“Me on Ellen”

Hinnang: 9/10

Twitteris on hakanud levima meem, et millega Ellen üllataks sind, kui sa tema saates oleksid. Meemi tuleb enne vaadata, et sellest aru saada, ning mõnikord võivad need olla isegi üsna veidrad, aga naljakalt veidrad.

Nautige meeme ja võtke kõik elust.

PS. Subscribe to Pewdiepie. **P**

Esitluse meem

Me on Ellen

KERGE TIKS

Rene Aleksander Truuts 134C

Kui Kristofer kirjutas eelmine kuu veidi lo-fi hiphopi saamisloost, siis mina liigun tagasi tänapäeva juurde. Ma ei oska küll ajaloo kohta midagi öelda, kuid sellist rahulikku hiphoppi (ja mingit segu muustki) tutvustaksin teile Niiduki, tussuvaguni ja Mo Bamba vahele ikkagi.

Smino

Christopher “Smino” Smith Jr. on ameerika räppar, kes lisaks bängeritele toodab ka sellist ülihea produktsiooniga *mellow* kraami, millest keegi väga veel kuulnud ei ole – küll tema aeg tuleb. Intsikurmu laval kujutaks ma härrat ette küll.

Laulusoovitused:

- “blkswn”
- “Amphetamine”
- “Netflix & Dusse”
- “Anita”

Smino Spotify profiil

Masego

Lõuna-Aafrika ja Jamaica päritolu ameeriklane Micah “Masego” Davis on samuti üpriski radarialune. Härra enda sõnul on tema stiili nimi TrapHouseJazz, ega meil muud üle jää kui artisti ennast usaldada. Nagu ikka parimatele lugudele satutakse, jooksis temagi minu YouTube'i *play next*’i alt läbi. Paari kuu pärast leidsin artisti üles ja sellest saati olen ainult nautinud. Intsikurmu laval teeks lebolt ära, Katlas või vabal laval oma instrumentaali *live*’is tehes oleks helide nautimine ilmselt maksimaalne. YouTube’is soovitan vaadata loo “Tadow” videot, mega kaif.

Laulusoovitused:

- juba mainitud “Tadow”
- “Navajo”
- “Shut Up and Groove”
- “Sunday Vibes”

Masego Spotify profiil

Saba

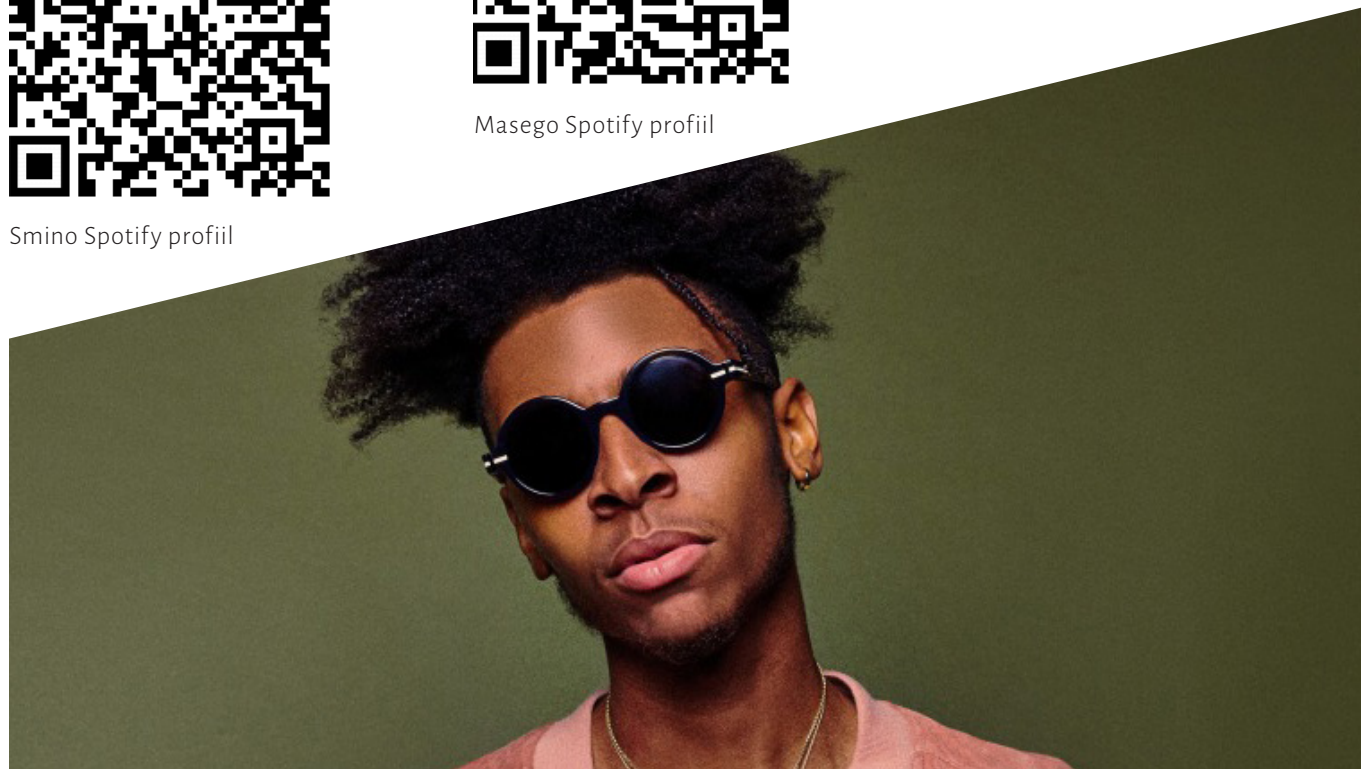
Tahj Malik “Saba” Chandler on jällegi Ameerikast pärist räppar ja produtsent, kes on seni tutvustatud artistidest noorim, vaid 24. Saba kasutab oma rütmides väga palju klaverit, omanäolised trummid käivad vaid asja juurde. Saba on päris hea hommikusöögi ja bussisõidu kõrvale, Intsikurmus oleks kindel hitt!

Laulusoovitused:

- “LOGOUT”
- “Photosynthesis” (*shoutout* õp Veskimetsale)
- “LIFE” (pigem bänger)
- “Bucket List” 🎧

Saba Spotify profiil

Masego

Allikas: Philipp Raheem

LUULE-BATTLE ÕPETAJATE ERI

Seekord on meil eriline au esitleda meie enda Reaalkooli õpetajate luulet! Muidugi andsime neile ette ka sõnad, et nende rittaseadmine läheks natukene ladusamalt. Samas kuna tegemist on ikkagi kõrgharitud inimestega, siis valisime sõnad välja eriti hoolikalt, et väljakutse pakuks neile piisavalt pinget.

Sõnad: kirkavärviline, koridor, totter, kombinatsioon, rööprähklema, ai, pael.

Tavalise realisti nutulaul kultuuripäeviku* esitamise eelõhtul

* võib lugeda ka uurimistöö või mis iganes muu tähtajalise ülesande

Kui reedeõhtune pinnapidu langeb kultuuripäeviku tähtajaga samale kuupäevale ja täna on juba laupäev siis emotsioon on tohutult totter pöskedel ikka eileõhtune glitter kauguses kitseneb koridor reetnud on mind akadeemiline Amor Muusad põgenevad mu eest Kronos on pööranud mulle selja Melpomene* irtitab mulle näkku mis traagiline kombinatsioon kultuuripäevik ja reede õhtu elu oli eile nii kirkavärviline veetsin selle viimase öö Terpsichore* embuses see oli kirglik ja lummas oo, kaunis hetk, sa viibi veel... nüüd on kliima jube arktiline ei aita siin ka rööprähklemine oleks ehk päästnud ettemõtlemine nüüd terendab veel ainult piin ja vaev hinges on lõputu polaaröö oo, neetud argipäev ai, pael!

* Melpomene – tragöödia muusa vanakreeka mütoloogias

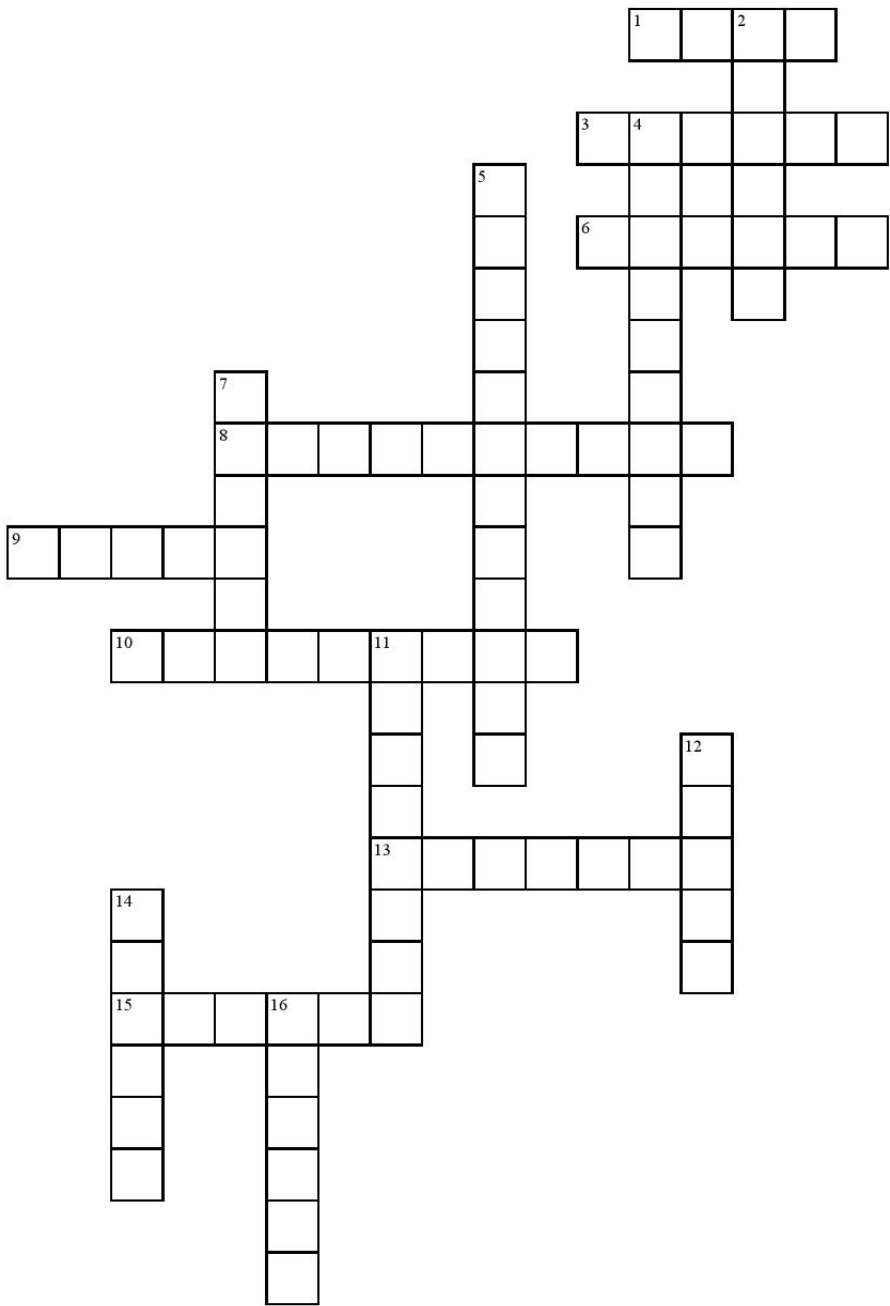
* Terpsichore – tantsu muusa vanakreeka mütoloogias

Anu Kell

Iga mõtte algus on kirkavärviline. Mõni teab 50 halli varjundi olemasolu, teistele on jagatud rohkem fantaasiat, jõudes kuritöö ja karistuseni, mis lõpeb alati protsessiga. Maailm koosnebki neutraalsest hallist. See on veidi teistsugune kui õudusfilmi algus Ei ole petlikku helerohelist päeva helesinise teepaela kumaga. On lugu, millel on algus ja lõpukoridor, tuues mängu viimase kombinatsioon, mil eesmärk lõpetab eksistentsi. Ainult rööp rähkleb tõe eest - õigusel on vaba aeg, kus on totter olla narr. Aga iga mõtteteekonna lõpus on siiski vaid üks tunne - AI! Sellel pidurdusmomendil on alati parem olla Nukitsamees, kellel on vähemalt võimalus metsa tagasi minna. Hamletitel nii hästi ei lähe.

Kristi Koit

Ajaloolised tegelased

Paremale

- 1. Kuri Vanja
- 3. Tegi Venemaal akna lahti
- 6. Tegi pruunide sarkidega moeapsaka
- 8. Suur Sass
- 9. Neljateistkümnes päike
- 10. Ei osanud Sarajevos GPS-i kasutada
- 13. Tegi USA kaheks, siis üheks
- 15. Punane morsavunts

Alla

- 2. Aasiast tulid hunnid
- 4. Surematu britt
- 5. Istanbuli vanaisa
- 7. Sai Cleopatra kätte
- 11. Lühike, kuid tegelt mitte nii lühike
- 12. Kuuenaisepidaja
- 14. GAGi pühak
- 16. Vaga vesi, sügav põhi

-Kristjan Baikov 134C

KÜSITLUS | VÄRSKE VERI SEITSMENDIKE NÄOL

////////////////////////////////////

Olena Predko 139C

Igal aastal lisandab meie kallisse kooliperre lisaks kümnendikele ka uus seitsmes klass. Kuna ka 7C klassi pürgijad peavad sooritama sisseastumiskatsed, otsustasin nendega pisut tutvust teha ja esitasin neile paar küsimust. Võtsin luubi alla värske vere mured ja rõõmud.

Kas teile meeldib Reaalkoolis?

„Jah.”
„Ikka meeldib.”
„Ei.”
„Pigem jah kui ei.”

Kui teil oleks valik, kas jääda Reaali või minna vanasse kooli, siis milline oleks teie valik ja miks?

„Jääda Reaali, see on kilomeeter minu kodule lähemal.”
„Vanasse kooli.”
„Jääda.”

Kas teie klass on sõbralik?

„Jah.”
„Ikka on.”
„Üsna.”

Kas käite koolis huviringides? Millistes?

„Jah, arvutiõpetuses.”
„Ma tahaksin käia bridžis, aga ma olen vist liiga noor selle jaoks.”
„Loodusteaduste kursustel.”

Mis on Reaali kõige suurem erinevus teie vana kooliga?

„Telefone ei tohi kasutada.”
„See on väga rõve, et telefone pole.”
„Inimesed päriselt suhtlevad üksteisega.”
„Meie vanas koolis oli igal inimesel oma kapp.”
„Reaalkool asub teises linnas.”

Kas teie klassis on olemas liider?

„See võib olla väga egoistlik, aga ma arvan, et olen liider.”
„Ei ole.”
„Pole.”
„Klassijuhataja.”

Kas teile meeldib lugeda?

„Jah.”
„Ei.”
„Sõltub raamatust.”

Mis raamat teile kõige rohkem meeldib?

„Harry Potter”
„Mulle ka “Harry Potter”.”
„Vennad Lõvisüdamed”

Kas loete Reaali Poissi?

„Jah.”
„Mõnikord.”
„Ütluste pärast.”

Mis artikleid loete Reaali Poisis?

„Mulle meeldis see, kus need erakonnad olid.”
„Ütlused.”
„Ütlused.”

Mis on teie lemmiktund?

„Matemaatika Andres Taltsiga ja geograafia.”
„Matemaatika see kindlasti ei ole.”
„Arvutiõpetus.”
„Bioloogia ja vene keel.”
„Ma tahaksin õelda geograafia, sest ma sain olümpiaadil vabariiklikusse vooru, aga see ei ole nii.”

Mis on halvim tund?

„Matemaatika.”
„Ajalugu.”
„Tööõpetus.”
„Vene keel.”

Mis on lihtsaim tund?

„Arvutiõpetus.”
„Geograafia.”
„Käsitöö.”

Mis on raskeim tund?

„Füüsiliselt kõige raskem on kehaline.”
„Vene keel ja ajalugu.”
„Vene keel.”

Millises tunnis õpite kõige kauem?

„Vene keeleks. Ma õpin reaalselt poolteist tundi!”
„Vene keeleks.”
„Kui Ahti Pent annab kodutöö, siis tööõpetuseks.”

Kui kaua kulub aega kodutöödele?

„30 minutit maksimaalselt.”
„Pool tundi.” **R**

VII KOKKU VUNTSID JA SILMAD!

- Tom Enriko Kelt 135B, Birgit Saliste 134B

ÜTLUSED

P. Karu: "Nii igav, et tee või geograafiat."

P. Karu: "Lehis on selline lehtpuu, mis langetab okkad."

T. Talviste: "Õeldakse, et võrkpall on kopsuhaigete mäng."

A. Kell: "No loomulikult on summad suured, aga seda ei ole sobiv välja öelda."

T. Talviste: "Rääkides jalgpalluritest, kes teatavasti ei kuulu normaalsesse seltskonda..."

E. Vatsel: "Töö tuleb siis selle materjali peale, mida me õppinud oleme."

Õpilane: "Mida me siis õppinud oleme, teoreetiliselt?"

E. Vatsel: "Jah"

A. Kell: "See on ka muidugi traagiline, kui inimene andetu on."

A. Kell: "Põhimõtteliselt midagi keerulist siin nüüd pole, kui te vähegi mõtlevad inimesed olete."

T. Reimann: "Kas äsja keedetud vett võib juua?"

võtab vaakumkupi all keedetud vee ja rüütab lonksu

T. Reimann: "Võib ikka."

kellegi telefon heliseb

N. Sinjukina: "Mis hääl see on?"

Õpilane: "Söögivahtetunni kell heliseb."

Õpilane: "Haare tugeva h-ga."

A. Kell: "Ja milline see nõrk h siis välja näeb?"

***H. Ahuna** loeb puudujate nimesid ette*

Õpilane1: "Mina puudusin!"

Õpilane2: "Ei, ei. Ta loeb tänaseid puudujaid ette."

Õpilane1: "Aa, ei, ma täna ei puudu."

N. Karamkova õpilasele, kellel on pliiats kõrva taga: "Kas otsustasid pinaliks hakata, silmarõõm?"

A. Daniel: "Ütle palun inglise keeles see lause zero conditional'is: kui ma õpin, siis ma saan häid hindeid."

Õpilane: "Aga ma ei saa ju. Isegi kui ma õpin."

A. Kell: „Nojah, ma ei tea, sa oled vist meessoost paremal arvamusel kui mina.“

T. Reimann: "Kui 9. klassis on tunnis lärm ja keegi mind ei kuula, siis piisab sellest, kui kirjutada tahvile ühiskatsete kuupäev ja kohe on asi jälle kontrolli all."

K. Veskimets: "Minu silmis on mõni hea puutööline palju kõrgemal kohal, kui need poliitikud, kes seal riigikogus lallavad."

P. Karu: "Praegu on meil koleriiete hooaeg. Poodides ilusat niikuinii midagi selga pole panna."

M. Somelar: "Järgmine kord kui pinnale tahate minna, siis öelge vanematele, et lähete sümposionile (Vana-Kreeka ritualiseeritud koosviibimine veinijoomisega ja intellektuaalse vestlusega). Las siis ise vaatavad, kas saavad aru või ei."

SÜNDMUSED

Aprill

2. Teaduspäev

17. Lõpukell

22.-28. kevadvaheaeg

22. Eesti keele riigieksam

29. Habe peapesu

Mai

2. Ajarännak aastasse 1869

		4		7		2
2		9		4		7
	8				1	
4			3	7		2
3	2				7	8
	7			5	4	1
		3				5
8				2	9	3
1			9		7	

PALJU ÕNNE!

Märt Agu	19.04
Heli Ahuna	20.04
Heli Roos	21.04
Tatjana Truuväärt	26.04
Jaanika Lukk	30.04
Margit Luts	30.04

Peatoimetused

Kirke Kaur 135B
Margareta Päts 135B

Kujundus

Joosep Viik vill132
Susanna Mett 134A

Küljendus

Regita Luukas 135C

Toimetused

René Piik 134A
Erko Olumets 134A
Birgit Saliste 134B
Kristofer Mäeots 134C
Kristjan Baikov 134C
Rene Aleksander Truuts 134C
Liis Liivand 135A
Nicolas Lotman 135B
Kristjan Nork 135C
Siret Siim 135C
Heleen Rahel Ojasalu 136A

Keeletoimetused

Tarmo Pungas 134A

Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

Aitäh

Anu Kell, Kristi Koit, Gregor Pihlak 135B, Luisa Greta Vilo 134B, Olena Predko 139C, Sofia Markson 134A, Tom Enriko Kelt 135B, Erik Joonatan Tepp 137A, Gerdo Germann 137C, Karl-Martin Idol vill130A

Kaanefoto

Luisa Greta Vilo 134B

Lehe nr

162